स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१॥
यः प्राणतो निमिषतश्च राजा पतिर्विश्वस्य जगतो बभूव ।
ईशे यो अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम॥२॥
य ओजोदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः।
5 यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥३॥
यस्येमे विश्वे गिरयो महित्वा समुद्रं यस्य रसया सहाहुः ।
दिशो यस्य प्रदिशः पञ्च देवीः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥
येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढा येन स्व स्तभितं येन नाकः ।
यो अन्तरिक्षं विममे वरीयः कस्मै देवाय हविषा विधेम॥५॥
10 य इमे द्यावापृथिवी तस्तभाने अधारयद्रोदसी रेजमाने ।
यस्मिन्नधि विततः सूरा एति कस्मै देवाय हविषा विधेम॥६॥
आपो ह यन्महतीर्विश्वमायन्गर्भं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।
ततो देवानां निरवर्ततासुः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥७॥

LXIII. MAITRAYANI SANHITA I. 5. 12.

यमो वा अम्रियत । ते देवा यम्या यममपाब्रुवन् । ताँ
15 यदपृच्छन्साब्रवीदद्यामृतेति । ते ऽब्रुवन्न वा इयमिममित्थं मृष्यते रात्रीं सृजावहा इति । अहर्वाव तर्ह्यासीन्न रात्रिः । ते देवा रात्रिमसृजन्त । ततः श्वस्तनमभवत् । ततः सा तममृष्यत । तस्मादाहुरहोरात्राणि वावाघं मर्षयन्तीति ।

LXIV. MAITRAYANI SANHITA I. 10. 13.

प्रजापतेर्वा एतज्ज्येष्ठं तोकं यत्पर्वताः । ते पक्षिण आ-